Европейски парламент
2024-2029

Комисия по заетост и социални въпроси

2025/2184(INI)

26.2.2026

ПРОЕКТ НА ДОКЛАД

относно прилагането на препоръката на Съвета от 30 октомври 2020 г. относно „Мост към работни места – укрепване на гаранцията за младежта“, и за замяна на препоръката на Съвета от 22 април 2013 г. за създаване на гаранция за младежта
(2025/2184(INI))

Комисия по заетост и социални въпроси

Докладчик: Христо Петров

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ – ОБОБЩЕНИЕ НА ФАКТИТЕ И КОНСТАТАЦИИТЕ 3

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....7

ПРИЛОЖЕНИЕ: ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗТОЧНИЦИТЕ НА ИНФОРМАЦИЯ.....13

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ – ОБОБЩЕНИЕ НА ФАКТИТЕ И КОНСТАТАЦИИТЕ

Настоящият доклад относно прилагането има ясна амбиция: да превърне активната подкрепа за младежката заетост в политически приоритет в центъра на програмата на ЕС и националните политики. Гаранцията за младежта представлява силен политически ангажимент, обещание да се предложи на всеки млад човек на възраст под 30 години възможност за качествена заетост, продължаване на образованието, чиракуване или стаж в рамките на четири месеца, след като остане без работа или напусне образователната система. Този ангажимент, поет през 2013 г. и подновен през 2020 г., е в основата на доверието на младите хора в Европейския съюз.

Резултатите са осезаеми. Въпреки че тези цифри не могат да бъдат отдадени единствено на прилагането на гаранцията за младежта, младежката безработица в ЕС е намаляла с почти десет процентни пункта за едно десетилетие. Над 60 милиона млади хора са се възползвали от схемите по линия на гаранцията за младежта, а укрепването на този инструмент доведе до институционални реформи в държавите членки. Привлекателността на тази политика се простира и отвъд нашите граници, като схемите по линия на гаранцията за младежта вече се развиват в съседни държави, и по-специално в Западните Балкани. Тези постижения обаче не следва да засенчват факта, че младежката безработица остава почти три пъти по-висока от тази на населението като цяло, а низходящата тенденция е в застой през последните три години. За някои ситуацията продължава да бъде неотложна.

Броят на младите хора, незаети с работа, учене или обучение (NEET), остава тревожно висок в редица държави членки. Това явление засяга по-тежко жените, ромите, младите хора с увреждания и други уязвими групи. То подчертава непригодността на един универсален подход и необходимостта от целенасочено, териториално и приобщаващо прилагане на гаранцията за младежта. Намирането на работа на тези млади хора е не само социален императив, но и стратегически отговор на недостига на работна сила и умения, който спъва нашите икономики.

За да се действа ефективно, е необходимо да има точно разбиране за целевите групи. Липсата на подробни данни за профилите на NEET е основна пречка. Обстойното картографиране на подгрупите в рамките на NEET и техните характеристики е от съществено значение за разработването на подходящи мерки в отговор на проблема. Заинтересованите млади хора също трябва да участват в разработването на мерките, предназначени за тях. Нито една политика за приобщаване не може да бъде успешна без активното участие на нейните бенефициери.

В оценката на прилагането на засилената гаранция за младежта се подчертават неоспоримата политическа амбиция и силната национална ангажираност, но и ограниченията, срещани при нейното привеждане в действие. Не съществува единен модел, а множество модели, които отразяват институционалните традиции и реалностите на пазара на труда в държавите членки. Някои са интегрирали гаранцията за младежта в своите съществуващи системи, докато други са създали специални модели. Някои са централизирали управлението на национално равнище, докато други са го прехвърлили на местно равнище. Някои подкрепят подхода „заетостта на първо място“, докато други

се съсредоточават върху обучението.

Това многообразие е ценен актив. То обаче не може да обоснове прекомерно големите пропуски в прилагането на гаранцията за младежта. Показателите от пряк мониторинг на равнището на ЕС сочат изпълнена с контрасти реалност. Твърде много млади хора не получават предложение в рамките на четири месеца и твърде малко от тях намират устойчива заетост. Междувременно има сериозна липса на показатели за проследяване по отношение на количеството и качеството на събраните данни. Административната или правната невъзможност на някои служби да обменят информация и да наблюдават напредъка е структурна пречка, която трябва да бъде преодоляна. Подобряването на системите за мониторинг и оценка в държавите членки трябва да се превърне в политически приоритет.

Още по-обезпокоително е, че по-голямата част от NEET, особено тези, които са най-отдалечени от пазара на труда, остават извън схемите по линия на гаранцията за младежта. Младите хора, които са неактивни, живеят в селски или маргинализирани райони и не са регистрирани в публичните служби по заетостта, попадат извън институционалния радар. Органите, отговарящи за прилагането, често не разполагат с човешки и финансови ресурси, за да достигнат до тези групи. В резултат на това тези, които най-много се нуждаят от подкрепа, са именно тези, които получават най-малко. Това положение е политически неприемливо. Налице е спешна необходимост от укрепване на административните и човешките ресурси, специализирани в подкрепа на младежката заетост, така че да са на висотата на предизвикателствата, пред които сме изправени.

Осведомеността като цяло е ниска. В редица държави членки гаранцията за младежта е включена в по-широки схеми, насочени в по-общ план към младите хора или към заетостта на цялото население, до степен, в която тази гаранция губи своята видимост. Някои бенефициери дори не знаят, че участват в схема по линия на гаранцията за младежта. Политика, която не е нито идентифицирана, нито разбрана, губи своята ефективност и легитимност.

Превенцията трябва да се превърне в централен стълб. Гаранцията за младежта не може да функционира като изолирана политика, която се намесва само в края на веригата. Борбата с преждевременното отпадане от училище, подкрепата за учениците в затруднено положение и предоставянето на подкрепа след назначаването са от съществено значение, за да се избегне многократното връщане към статут на NEET. Устойчивото приобщаване изисква непрекъснат, интегриран и последователен подход.

Подготвителният етап също е от решаващо значение. Многобройни уязвими млади хора не са готови незабавно да навлязат на пазара на труда. Те се нуждаят от индивидуализирани насоки, психосоциална подкрепа и обучение за основни умения. Тази подкрепа трябва да бъде насочена към първопричините за социалното изключване, преди тези NEET да могат да бъдат реинтегрирани. Активното приобщаване на най-маргинализираните млади хора трябва да се превърне в основен приоритет на засилената гаранция за младежта.

В този контекст валидирането на уменията, придобити в условия на неформално или самостоятелно учене, е стратегически лост. Много млади хора притежават умения,

развити в тяхната семейна, общностна или социална среда, но тези умения не са официално признати. Валидирането на тези умения може да премахне пречките пред заетостта и да насърчи талантите на местно равнище.

Подготовката се отнася и до институциите. Публичните служби по заетостта и партньорските организации често не разполагат с квалифициран персонал, за да се справят с най-сложните ситуации. Това ни води до въпроса за разширяването на гаранцията за младежта, така че да обхваща лицата на възраст 25 – 29 години, което е от политическо значение, тъй като преходът към заетост е по-дълъг и по-нестабилен. Без допълнителни ресурси обаче това разширяване разводнява усилията и не предоставя подходяща подкрепа за тази нова възрастова група. Един наистина индивидуализиран подход изисква повече ресурси. В противен случай стандартизираното генерализиране на услугите в крайна сметка ще струва повече поради ограничената си ефективност за намаляване на неравенствата и интегриране на NEET в дългосрочен план.

Трябва внимателно да се обмисли намирането на нов баланс на представяните предложения. Въпреки че приоритетът, който се дава на заетостта, е разбираем предвид неотложната финансова ситуация, пред която са изправени младите хора, субсидираните работни места невинаги гарантират дългосрочна интеграция. Честото връщане към положение на несигурност е ясно доказателство. Изборът на най-подходящото предложение за всеки отделен профил или комбинация от образование, чиракуване, стажове и заетост биха могли да доведат до по-стабилни и устойчиви резултати.

Възможностите за доброволческа дейност заслужават да бъдат включени като нова категория предложения по схемата по линията на гаранцията за младежта. За някои млади хора доброволчеството може да осигури гъвкава рамка за развиване на умения, възстановяване на социалните връзки и подготовка за заетост. Тези нови варианти обаче трябва да бъдат придружени от допълнително финансиране, за да не се подкопават съществуващите схеми.

Въпросът за качеството на предложенията продължава да заема централно място. Привеждането на засилената гаранция за младежта в съответствие с европейските рамки за качество и Европейския стълб на социалните права не беше достатъчно, за да доведе до реална разлика за бенефициерите. Отворен метод на координация на равнище ЕС би могъл да даде възможност за структуриран обмен на добри практики, както и за хармонизиране на критериите за оценка и по-строг мониторинг на качеството на предлаганите места.

Успехът на гаранцията за младежта зависи и от силните партньорства между министерствата, публичните служби по заетостта, образователните служби, доставчиците на обучение, социалните партньори, националните младежки съвети, НПО и местните органи. Подходът на сътрудничество дава възможност за създаване на интегрирана мрежа за подкрепа и спомага за възстановяване на доверието сред младите хора, които са най-отдалечени от пазара на труда.

Трябва да се засилят и полезните взаимодействия с Европейската гаранция за децата, за да се осигури непрекъснатост на подкрепата за възрастовата група 15 – 18 години и да се предотврати затвърждаването на уязвимостите. Един по-всеобхватен подход, включващ и други стратегии на ЕС за приобщаване, като например Стратегическата рамка на ЕС за

ромите или стратегиите на ЕС за Съюз на равенство, би засилил действията в полза на младите хора, независимо от тяхното положение.

Политическа амбиция не може да бъде реализирана без подходящи финансови ресурси. Пряката връзка с ЕСФ+ и специално разпределените средства в размер на 12,5% в многогодишната финансова рамка за периода 2021 – 2027 г. дадоха възможност за значителен напредък. Въпреки това трудностите при усвояването на средства в някои държави членки и премахването на целевото финансиране в предложената многогодишна финансова рамка за периода 2028 – 2034 г. представляват реален риск за устойчивостта и ефективността на финансирането по линия на гаранцията за младежта.

Като се имат предвид все още неравномерните резултати от прилагането и продължаващите различия между държавите членки, е необходим политически импулс в подкрепа на прехода на младите хора към пазара на труда. Когато младежката безработица и делът на NEET надвишават средния за ЕС, Комисията трябва да приема обвързващи решения. Целта не е да се санкционират въпросните държави членки, а да се изискват ясни планове за подобрение с цел укрепване на административния капацитет, подобряване на обхващането на целевите групи, особено на тези, до които е най-трудно да се достигне, разработване на амбициозни стратегии за повишаване на осведомеността, подобряване на качеството на предложенията и създаване на надеждни системи за събиране на данни. Крайната цел е да се подобри социалното сближаване във възходяща посока в Европейския съюз и да се предоставят практически решения за нашите млади хора.

Гаранцията за младежта трябва да се превърне в това, което се стреми да бъде: надеждно обещание за приобщаване, автономност и достойнство за всички млади хора.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно прилагането на препоръката на Съвета от 30 октомври 2020 г. относно „Мост към работни места – укрепване на гаранцията за младежта“, и за замяна на препоръката на Съвета от 22 април 2013 г. за създаване на гаранция за младежта (2025/2184(INI))

Европейският парламент,

– като взе предвид Препоръката на Съвета от 30 октомври 2020 г. относно „Мост към работни места – укрепване на гаранцията за младежта“, и за замяна на Препоръката на Съвета от 22 април 2013 г. за създаване на гаранция за младежта[1],

– като взе предвид член 3 от Договора за Европейския съюз и членове 145, 147, 149, 165, 288 и 292 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

– като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално членове 14, 15, 21 и 31 от нея,

– като взе предвид Европейския стълб на социалните права, обявен и подписан от Съвета, Парламента и Комисията на 17 ноември 2017 г., и по-специално принципи 1, 3 и 4 от него,

– като взе предвид препоръката на Съвета от 22 април 2013 г. за създаване на гаранция за младежта[2],

– като взе предвид съобщението на Комисията от 7 октомври 2020 г., озаглавено „Съюз на равенство: стратегическа рамка на ЕС за равенство, приобщаване и участие на ромите“ (COM(2020)0620),

– като взе предвид Препоръка (ЕС) 2021/1004 на Съвета от 14 юни 2021 г. за създаване на Европейска гаранция за децата[3],

– като взе предвид рамката на европейския семестър и специфичните за всяка държава препоръки,

– като взе предвид рамката за мониторинг и докладване на Комитета по заетостта (EMCO) за гаранцията за младежта, включително показателите за пряк мониторинг, показателите за последващи действия и ключовите послания, използвани при многостранното наблюдение на нейното прилагане,

– като взе предвид показателите на Евростат относно младежката безработица и младите хора, незаети с работа, учене или обучение (NEET),

– като взе предвид мониторинговите доклади на Комисията и събирането на данни

[1] ОВ C 372, 4.11.2020 г., стр. 1.
[2] ОВ C 120, 26.4.2013 г., стр. 1.
[3] ОВ L 223, 22.6.2021 г., стр. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/1004/oj.

относно прилагането на гаранцията за младежта,

– като взе предвид Регламент (ЕС) 2021/1057 на Европейския парламент и на Съвета от 24 юни 2021 г. за създаване на Европейския социален фонд плюс (ЕСФ+) и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1296/2013[4],

– като взе предвид препоръката на Съвета от 15 март 2018 г. относно Европейска рамка за качествено и ефективно чиракуване[5],

– като взе предвид препоръката на Съвета от 10 март 2014 г. относно рамка за качество на стажовете[6],

– като взе предвид препоръката на Съвета от 24 ноември 2020 г. относно професионалното образование и обучение (ПОО) за постигане на устойчива конкурентоспособност, социална справедливост и издръжливост[7],

– като взе предвид препоръката на Съвета от 20 декември 2012 г. относно валидирането на неформалното и самостоятелното учене[8],

– като взе предвид Специален доклад № 3/2015 на Европейската сметна палата от 24 март 2015 г., озаглавен „Първи стъпки на европейската „Гаранция за младежта“ и възможни рискове пред нейното изпълнение“, както и нейния Специален доклад № 5/2017 от 4 април 2017 г., озаглавен „Младежка безработица – промениха ли нещо политиките на ЕС?“,

– като взе предвид оценката за прилагането на европейско равнище от 18 декември 2025 г., озаглавена *The implementation of the reinforced Youth Guarantee – Trends in EU Member States, impact, EU funding and governance* (Прилагане на засилената гаранция за младежта – тенденции в държавите – членки на ЕС, въздействие, финансиране от ЕС и управление), публикувана от Службата на ЕП за парламентарни изследвания,

– като взе предвид своята резолюция от 8 октомври 2020 г. относно гаранцията за младежта[9],

– като взе предвид член 55 от своя Правилник за дейността,

– като взе предвид становището на комисията по култура и образование,

– като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси (A10-0000/2026),

A. като има предвид, че засилената гаранция за младежта представлява ангажимент от страна на държавите членки към младите хора под 30-годишна възраст да им предложат възможност за качествена работа, продължаване на образованието,

[4] ОВ L 231, 30.6.2021 г., стр. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1057/oj.
[5] ОВ C 153, 2.5.2018 г., стр. 1.
[6] ОВ C 88, 27.3.2014 г., стр. 1.
[7] ОВ C 417, 2.12.2020 г., стр. 1.
[8] ОВ C 398, 22.12.2012 г., стр. 1.
[9] ОВ C 395, 29.9.2021 г., стр. 101.

чиракуване или стаж в срок от четири месеца, след като останат без работа или напуснат системата на формалното образование;

Б. като има предвид, че е трудно да се установи пряка причинно-следствена връзка между прилагането на засилената гаранция за младежта и наблюдаваните резултати по отношение на намаляването на дела на NEET и младежката безработица;

Тенденции при прилагането на гаранцията за младежта

1. приветства силните резултати на пазарите на труда в ЕС и исторически ниските равнища на безработица; изразява съжаление обаче, че тази тенденция не оказва по-голямо въздействие върху младите хора, чието равнище на безработица се задържа на около 15%, все още почти три пъти по-високо от равнището за населението като цяло;

2. приветства низходящата тенденция в дела на младите хора, незаети с работа, учене или обучение (NEET), в ЕС след въвеждането на гаранцията за младежта, който спадна до 11,1% през 2024 г.; отбелязва обаче различията между държавите членки, като някои вече са постигнали целта за 2030 г., а други все още имат тревожно висок брой NEET;

3. подчертава, че показателите за пряк мониторинг на гаранцията за младежта предполагат значителни и трайни предизвикателства при въвеждането в действие и изпълнението на схемите по линия на гаранцията за младежта; подчертава по-специално, че през 2024 г. повече от половината участници (54%) са останали в подготвителния етап за повече от четири месеца и че положителните и навременни напускания на подготвителния етап представляват по-малко от половината случаи (45,1%);

4. подчертава, че при показателите за последващи действия има липса на данни и методологични слабости в редица държави членки;

5. подчертава, че някои млади хора са в особено уязвимо социално положение и са изправени пред по-висок риск от безработица, както и пред структурни пречки пред достъпа до обучение и развитие на умения;

6. подчертава, че интегрирането на инициативата за младежка заетост (ИМЗ) в ЕСФ+ доведе до задължение за разпределяне на 12,5% от ЕСФ + за действия и реформи за насърчаване на младежката заетост, ПОО и прехода от училище към работа за държавите членки с дял на NEET над средния за ЕС; изразява дълбоко съжаление, че това целево заделяне на средства, наследено от ИМЗ, не е включено в предложението на Комисията за многогодишната финансова рамка (МФР) за периода 2028 – 2034 г.;

Въздействие на засилената гаранция за младежта

7. признава, че засилената гаранция за младежта е действала като катализатор за институционални реформи и иновации в политиките във всички държави членки и също така е предизвикала размисъл относно реорганизацията на активните

политики на пазара на труда за младите хора;

8. подчертава, че въздействието на засилената гаранция за младежта е неравномерно в отделните държави членки по отношение на нейното прилагане и по отношение на специфичните елементи на засилването;

9. изразява съжаление, че осведомеността относно схемите по линия на засилената гаранция за младежта продължава да бъде ниска сред младите хора и до известна степен сред органите, различни от тези, които носят пряка отговорност за схемите или въпросите, свързани със заетостта;

10. отбелязва, че информационните дейности продължават да бъдат една от основните пречки пред прилагането на засилената гаранция за младежта; изразява съжаление, че мерките са предимно пасивни и се основават само на NEET, регистрирани в публичните служби по заетостта;

11. изразява загриженост относно справедливостта на схемите по линия на засилената гаранция за младежта по отношение на способността им да достигат до уязвими и неактивни групи, особено в отдалечени райони, като например ромските общности;

12. изразява загриженост относно наблюдаваната тенденция в рамките на схемите по линия на засилената гаранция за младежта за преминаване от персонализирани към общи услуги;

13. отбелязва, че въпреки акцента върху привеждането на критериите за качество в съответствие с рамките на ЕС, след въвеждането на засилената гаранция за младежта е отбелязано много ограничено подобрение по същество в качеството на предложенията;

14. счита, че засилената гаранция за младежта не е постигнала напълно своите цели и се нуждае от допълнително подобрение, за да се преодолее разминаването между амбицията на този инструмент и неговото практическо прилагане;

Препоръки

15. призовава държавите членки да осигурят целенасочени подобрения на специфичния административен капацитет на публичните служби по заетостта и другите национални структури, отговарящи за прилагането на засилената гаранция за младежта;

16. призовава Комисията и държавите членки да предоставят всеобхватна подкрепа за преодоляване на сложните пречки, пред които са изправени NEET, с цел справяне с първопричините за социалното изключване, преди да се обърне внимание на положението със заетостта на NEET;

17. подчертава, че подходът на сътрудничество е от съществено значение, за да се гарантира успешното прилагане на засилената гаранция за младежта; призовава държавите членки да засилят сътрудничеството между министерствата, публичните служби по заетостта, социалните партньори, участниците на пазара на труда, националните младежки съвети и гражданското общество на централно и

местно равнище, за да се гарантира, че всички работят в рамките на интегрирана мрежа от услуги за NEET;

18. призовава Комисията и държавите членки да включат в схемите по линия на засилената гаранция за младежта набор от превантивни мерки, насочени към преждевременното напускане на училище, за да се избегне последващо въздействие върху живота на младите хора;

19. призовава държавите членки да засилят предлагането на ПОО и да модернизират своите системи за учене през целия живот, по-специално чрез проучване на възможностите за индивидуални сметки за обучение или фондове за обучение в съответствие с националните модели;

20. призовава за по-голямо полезно взаимодействие, както на равнището на ЕС, така и на национално равнище, между инструментите на гаранцията за младежта и инструментите на гаранцията за децата, по-специално с цел предоставяне на непрекъсната подкрепа на децата в нужда на възраст от 15 до 18 години и когато станат млади възрастни; подчертава, че този интегриран подход трябва да има за цел да се предотвратяват ситуации, в които младите хора се оказват неподготвени за внезапното прекратяване на полагането на грижи за тях;

21. призовава държавите членки да засилят информационните мерки, насочени към уязвимите NEET на национално и местно равнище, и да превърнат активирането на тази група в основен приоритет на прилагането на засилената си гаранция за младежта;

22. призовава държавите членки, в съответствие с препоръката на Съвета от 2012 г., да укрепят своите системи за валидиране на неформалното и самостоятелното учене; насърчава адаптирането на тези системи, за да се достигне до уязвимите NEET чрез повишаване на капацитета на лицата, отговарящи за валидирането, или чрез предлагане на специфични договорености, като същевременно се гарантира качеството на тези процедури;

23. призовава държавите членки да установят нов баланс на предложенията, предоставяни в рамките на схемите по линия на засилената гаранция за младежта, с насоченост към развитието на умения чрез намаляване на зависимостта от заетост и субсидирани работни места като мярка по подразбиране;

24. препоръчва създаването на пето направление за схемите по линия на засилената гаранция за младежта, като се постави акцент върху възможностите за доброволчество; подчертава, че доброволчеството има потенциала да подобри уменията и пригодността за заетост на NEET и да приеме уязвимите млади хора по по-гъвкав начин;

25. призовава Комисията да стартира отворен метод на координация относно качеството на предложенията в рамките на засилената гаранция за младежта;

26. призовава Комисията и държавите членки да отпуснат подходящо финансиране за засилената гаранция за младежта в следващата МФР, по-специално като продължат заделянето на средства от ЕС;

27. настоятелно призовава държавите членки значително да укрепят своите системи за мониторинг на прилагането на засилената гаранция за младежта по отношение на качеството и пълнотата на събраните данни;

28. отбелязва, че резултатите от прилагането на засилената гаранция за младежта са неравномерни и че установените предизвикателства продължават да бъдат актуални и днес; призовава Комисията да приеме решения съгласно обикновената законодателна процедура, насочени към държавите членки, в които младежката безработица и делът на NEET са по-високи от средните за ЕС;

°

° °

29. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и Комисията.

ПРИЛОЖЕНИЕ: ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ИЗТОЧНИЦИТЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

В съответствие с член 8 от приложение I към Правилника за дейността докладчикът декларира, че в доклада е включена информация по свързани с предмета на досието въпроси, която в хода на изготвяне на проекта на доклад е била предоставена от следните представители на интереси, попадащи в обхвата на Междуинституционалното споразумение за задължителен регистър за прозрачност[1], или от следните представители на публични органи на трети държави, включително техните дипломатически мисии и посолства:

1. Представители на интереси, попадащи в обхвата на Междуинституционалното споразумение за задължителен регистър за прозрачност
European Youth Forum
Youth Guarantee coordinator in Bulgaria
Fundación Secretariado Gitano
European Commission (DG EMPL)
European Commission (DG EAC)
European Trade Union Confederation (ETUC)
European Training Foundation
Business Europe
CEDEFOP
Youth Guarantee coordinator in Czechia
Youth Guarantee coordinator in Romania
Eurofound
Office of the Youth Guarantee coordinator in France

Списъкът по-горе е изготвен в рамките на изключителната отговорност на докладчика.

Когато физически лица са идентифицирани в списъка по име, по функция или и по двете, докладчикът декларира, че на съответните физически лица е представено Съобщение за защита на данните № 484 на Европейския парламент (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), в което се определят приложимите условия за обработването на техните лични данни и правата, свързани с това обработване.

[1] Междуинституционално споразумение от 20 май 2021 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия за задължителен регистър за прозрачност (ОВ L 207, 11.6.2021 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).